

Domstolene, af Lovgivningsmagten, og den skal adlydes af dem, men det, som jeg efter min Natur maaffee noget mere end den ærede Viceformand anseer det for rigtigt at fastholde, det er, at man skal være meget vaersom med ad den almindelige Lovgivningsvei at ville nuancere, forandre Forholdet mellem de forskjellige Statsmagter indbyrdes. Der er en ganske naturlig Tilbøielighed hos Folkethinget til at udvide sin Myndighed; det er en ligesaa naturlig og en nødvendig Pligt for andre Dele af Lovgivningsmagten at holde igjen. Der kan, som sagt, være nogen Uenighed om Anvendelsen, men der kan ikke være nogen Uenighed om Sættningens Rigtighed. Naar der dernæst ved Siden af en Anerkjendelse af, at man er villig til i de enkelte Tilfælde, hvor Forholdene paa nogen Maade tilstede det, at komme de Duffer imøde, der fremsøres, er udtalt Duffe om en større Beredvillighed til at tage Initiativet til finantstille Love eller saadanne Love, som ordne Spørgsmaal, hvor der kan være noget Svævende, noget Tvivlsomt tilbage, saa troer jeg, at det i saa Henseende kan være Pligt for Regjeringen at vise nogen Barsomhed. Vi maae nemlig vel huske paa, at adskillige af de Sætninger, som ere blevne opstillede i de sidste Aar, navnlig fra Folkethingets Side, ere nye Opdagelser; dette er f. Ex. Tilfældet med Bevillingsclausulens Tilføielse. Disse Regler ere ikke Noget, som strax antoges at ligge som noget Givet i Grundloven; det er en skarpe Udvikling, som kommer frem i forskjellige Retninger. Det Samme kommer frem paa mange Maader, og jeg anseer det for meget mislikt at ville foregribe denne Udvikling ved en endelig almindelig Lovbestemmelse. Der er mange smaa Spørgsmaal, hvor dette kommer frem, og det er navnlig Tilfældet ved f. Ex. det Spørgsmaal, der er omtalt i § 6; det kommer frem paa saa mange Steder i Finantsloven, at det ikke er at undres over, naar man siger, at der behøves nogen Tid, og ikke saa kort Tid, for at faae et sikkert Overblik over de praktiske Behov, over de nærmere Bestemmelser, som i den Henseende behøves. Det blev jo og erkjendt baade af Forslagstilleren og af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de

Balgfreds (Mourad), at der var praktiske Hensyn, som man maatte fyldestgjøre; jeg betvivler, at selv de af Finantsudvalgets Medlemmer, som have beffæstiget sig meest med disse Forhold, eller Regjeringen for Diebliffet er istand til med Sikkerhed at paapege netop de forskjellige Punkter, hvorom der her bliver Spørgsmaal; det er mig kjær, at det ved denne Leilighed er blevet anerkjendt, at det ikke er nok at opstille en skjærende, almindelig Regel, men at man maa være sig bevidst, at der er Spørgsmaal om en Regels Gjennemførelse, hvorved der maa tages praktiske Hensyn. Der anvendes og vil fremdeles blive anvendt meget Arbeide netop paa at gjennemføre de strenge constitutionelle Former og de Consequentfer, der følge deraf, uden at det skader de praktiske Formaaler, som jo dog ikke skulle tilfidesættes, men den ærede Forsamling kan være forvisset om, at der her frembyder sig en saadan Mangfoldighed af Detailspørgsmaal, at der sandelig skal ikke liden Tid til, før man kan være nogenlunde sikker paa, at man ikke overseer det Fornødne for at opstille en almindelig gjennemgribende Regel. Hvis Nogen vil mene, at det er en Feil hos os, at vi gaae for langsomt frem, saa vil jeg for min Deel gjerne bære denne Daddel, men jeg vil dog bemærke, at man paa mange Steder, uagtet mange Aars constitutionelle Forhandlinger, ikke er kommen saa vidt, som vi alt ere komne. Jeg skal nævne et enkelt Exempel. Naar der oftere er blevet talt om Regnskabsrettens Indretning i Belgien, saa varede det dog 15 Aar, forinden Lovene herom vedtoges; uagtet Forsætningen jo er fra 1830—1831, ere Regnskabslovene først fra 1846. Det er min Overbeviisning, at disse Spørgsmaal snarere løses ved Samarbeiden, og navnlig gjennem Finantslovens Affattelse og de forskjellige Forhandlinger, der knytte sig dertil, end ved en enkelt almindelig Lovs Bestemmelser.

A. Sage: Efterat det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Balgfreds (Mourad), saa at sige, har besvaret de Punkter, som jeg kunde have Lyft til at yttre mig om, skal jeg indskrænke mig til at anbefale den ærede Forslagstiller, at han ikke, som han syntes at